

ਕੋਈ "ਅਸਲ ਗਾਹਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ"। ਜੇਕਰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਕੱਟਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਹਰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੂੰ ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਟੈਲੀਫੋਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਗਾਹਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦਾਰੀ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਡਿਸਕਨੈਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਆਧਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 52, ਕਬਾੜੀ ਮਾਰਕੀਟ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਵਿਖੇ ਟੈਲੀਫੋਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਨੈਕਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਰੁਪਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 500

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ, — ਜਵਾਬਦੇਹ।

1982 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 5440

31 ਮਈ 1984 ਈ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ 1950 — ਆਰਟੀਕਲ 226 — ਹਿਮਾਚਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਕੁੱਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1971— ਸੈਕਸ਼ਨ 6-ਬੀ—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਨਿਯਮ, 1958 — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(3)(ਜੀ.)— ਸੈਕਸ਼ਨ 6 -ਬੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਲਈ ਦਾਅਵਾ —1966 ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ— ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦਾ ਗਠਨ — ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਵਾਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ— ਅਜਿਹਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ—ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ— ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ— ਅਜਿਹਾ ਮੈਂਬਰ— ਕੀ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(3) (i) ਦੇ ਤਹਿਤ 1972 ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ - ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਦੋ ਗੁਣਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (i) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਮਤਲਬ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿੱਟ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਅਤੇ (ii) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਿਵਾਸ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ 1966 ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਬਕਾ ਮੈਂਬਰ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਹਿਮਾਚਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਨਾ ਤਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪੈਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਜਾਂ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੩)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਬਦਲੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਚਾਹੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਬਦਲ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿਯਮ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਨਵੇਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, 1958 ਦੇ ਨਵੇਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ 3 (i) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ

Bhagat Ram Sharma v. Union of India and others
(I. S. Tiwana, J.)

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਸੀ. ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਆਪਣਾ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇੱਕ ਸਮਰੂਪ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,

s, ਇੱਕ " e TM uld ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਕੋਈ ਵੀ P^ ncbon ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।
Possibly.be 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ' ਜਾਂ ' 1 2 i ma ਕਲਾਸ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ' ਦੇ ਆਧਾਰ
 'ਤੇ **ਸੀ ਮਿਸ਼ਨ** ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ
 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਝ
 TT \ ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ
 ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ
 ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1972 ਵਿੱਚ
 ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(3)(i) ਦੇ ਤਹਿਤ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ।

(ਪਰਾ ੭)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਲਈ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ: -

- (i) 2 ਅਤੇ 4 ਦੁਆਰਾ ਕਮਵਾਰ, ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ/ਅਖਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ P-3 ਅਤੇ P-5 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੋ;
- (ii) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁਪਏ ਦੇ ਤਣਾਅ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। 500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ;
- (iii) ਸਬੰਧਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿਓ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਜਦੋਂ ਇਹ ਬਕਾਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ;
- (i) 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਸਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ;
- (v) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੋ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ
- (vi) ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿਓ।

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਐਮ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.
 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ

ਏ.ਐਸ.ਸੰਧੂ, ਵਧੀਕ ਏ.ਜੀ. ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ
 ਅਤੇ 4.

ਨਿਰਣਾ

1. ਐਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ'

- (1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇੱਕ ਪੁਰਾਣਾ ਟਾਈਮਰ, ਦੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰਾਂ - ਮਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ - ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਸਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ

Bhagat Ram Sharma v. Union of India and others
(I. S. Tiwana, J.)

ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(2) 1, 1937 ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਕਾਂਗੜਾ ਪੱਛਮੀ (ਜਨਰਲ ਚੋਣ ਖੇਤਰ) ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਸਫਲਤਾ ਗਜ਼ਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P1 ਹੈ, ਦੂਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਇਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਉਮਰ ਇਸ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰਜਕਾਲ ਨਾਲੋਂ ਲੰਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਸਿਰਫ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। 1946. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨਵੀਂ ਚੁਣੀ ਗਈ ਅਸੈਂਬਲੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਹਲਕੇ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸ ਦੀ ਇਹ ਮੁੜ ਚੋਣ ਦੁਬਾਰਾ ਗਜ਼ਟ ਦੀ ਕਾਪੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P.2 ਹੈ। ਇਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਆਮ ਕਾਰਜਕਾਲ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ (ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ੀਅਲ ਲੈਜਿਸਲੇਚਰਜ਼) ਆਰਡਰ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਕਾਰਨ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਸੈਂਬਲੀ 19 ਜੂਨ, 1951 ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 3 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪੁਨਰਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਹਲਕੇ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਠਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ 2 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਤੱਕ ਇਸ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣੇ ਰਹੇ, ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਪਣੇ ਪਾਰਟੀ ਆਕਾਵਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤਹਿਤ, ਉਸਨੇ 3 ਜਨਵਰੀ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਬਣਨ ਲਈ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਅਸਤੀਫਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ।, 1953. ਪੰਜਾਬ ਪੁਨਰਗਠਨ ਐਕਟ, 1966 ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਹਲਕੇ ਦਾ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀਆਂ ਖੇਤਰੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਹੇ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਜਾਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਾਭ ਦੇਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਲ 1971 ਵਿੱਚ, ਹਿਮਾਚਲ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਿਸਨੂੰ "ਹਿਮਾਚਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ (ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਭੱਤਾ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ) ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ, 1971" ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6-ਬੀ ਅਧੀਨ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਹਿਮਾਚਲ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਉਸ ਦੀ ਪੰਜਾਬ ਅਸੈਂਬਲੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨਹੀਂ ਗਿਣੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਕਤ ਰਾਹਤ ਲਈ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐੱਚ.ਐੱਲ. ਸਿੱਬਲ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਰਾਹਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(3) ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ. ਹਿਮਾਚਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਤੋਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਰਟੀਕਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ 'ਤੇ ਦੇ-ਗੁਣਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ (i) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਾਵਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਭਾਵ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਠਿੱਟਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ

ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ (ii) ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਨ ਦੁਆਰਾ। ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਣਨ ਤੋਂ ਇਹ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1971 ਦਾ ਐਕਟ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਦੇ ਖੇਤਰਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਹਿਮਾਚਲ ਰਾਜ—ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਅਥਾਰਟੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖੇਤਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਇਸ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੂਜਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ। 3 ਜਨਵਰੀ, 1953 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 6 ਸਾਲ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਰਹੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1958, ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। 10 ਮਾਰਚ, 1958 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਪਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ 1 ਨਵੰਬਰ, 1956 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਸਾਲ 1972 ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰ. 8 ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1958 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਲਈ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:--

8 (1) * * * * * *

ਭਗਤ ਰਾਮ ਸ਼ਰਮਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ
(ਆਈ. ਐੱਸ. ਟਿਵਾਣਾ, ਜੇ.)

- 3 (i) ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੂਹ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚਾਰ ਸੌ ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ: * * * * *

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਇਸ ਨਵੇਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:-

"2. ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ (ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1958 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ 1959 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, *ibid* ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੋਧ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਸਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਮੰਨਣਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਹੁਣ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਵੇਂ ਨਿਯਮ, *ibid*, ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 10 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, 1958, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਨਵਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਿਯਮ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਨਟ ਸੈੱਲ ਵਿੱਚ, ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਇਸ ਬਦਲ ਦਾ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦਾ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ

ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਹਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਉਸ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਂ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਨੂੰ ਇਹ ਅਰਥ ਜਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਇਹ 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। , ਭਾਵ, ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਦੂਜੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(6) ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਬਦਲਣ ਦਾ ਇੱਕ ਢੰਗ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਤਬਦੀਲੀ, ਚਾਹੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ, ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਬਦਲ ਕੇ ਜੋ ਇਸਦੀ ਹੋਂਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੋਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨਾਮ ਜੋ ਇਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਉਂਕਿ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਬਦਲ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨਵੇਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ 1958 ਦੇ ਨਿਯਮ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਜਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। . ਨਵੇਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਿਛਲਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ , ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(7) ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਉਪ-ਮਿਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਵੇਂ ਬਦਲੇ ਗਏ ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 3(i) ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਦਲ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ, 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਸੀ ਜੋ ਆਪਣੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ ਜਾਂ ਅਹੁਦਾ ਸੰਭਾਲਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਦੇ ਇਸ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਰੁ. ਰੁਪਏ ਦੀ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 400 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ, ਭਾਵ 10 ਅਗਸਤ, 1972। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਨਿਯਮ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ। ਇੱਕ ਸਮਰੂਪ ਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਹੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੋਣਗੇ। ਕਮਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ' ਜਾਂ 'ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ' ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਵਰਗ ਬਣਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਸਨ। ਆਪਣੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਲਈ ਮੈਂ ਡੀ.ਐਸ. ਨਾਕਾਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1): -

"ਮੂਲ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਜਮਾਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਤਰਕਸੰਗਤ ਗਠਜੋੜ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਵਰਗਾਂ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਧਾਨਕ ਅਤੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੇ ਦੋਹਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ, ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਹਾਂ-ਪੱਖੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਹਰੇ ਟੈਸਟਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਤਰਕਸੰਗਤ ਸਿਧਾਂਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੰਗੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ, ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਅਹੁਦੇ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਫਾਰਮੂਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੁਝ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਏ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 10 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ,
1972

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗੀ। ਉੱਪਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਅੱਜ ਤੋਂ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਅਪ ਟੂ ਡੇਟ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਕਾਰਨ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਰਕਮ ਦੇ ਬਕਾਏ 'ਤੇ 12 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੋਲ ਵੀ ਰੁ. ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਵਜੋਂ 500.

(9) ਬਾਕੀ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ.

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਧਨੀ ਰਾਮ— ਅਪੀਲਕਰਤਾ,

ਬਨਾਮ

THE CHAIRMAN, HARYANA STATE ELECTRICITY BOARD,—

ਜਵਾਬਦੇਹ

1976 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1144

2 ਅਗਸਤ 1984

ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਅੰਡਰਟੈਕਿੰਗਜ਼ (ਬੁਕਾਇਆ ਵਸੂਲੀ) ਐਕਟ (1970 ਦਾ XXIX)— ਧਾਰਾ 4 ਅਤੇ 5— ਇਲੈਕਟ੍ਰੀਕਲ ਅੰਡਰਟੈਕਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਗੀ ਗਈ ਵਾਧੂ ਰਕਮ—ਵਿਰੋਧ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ — ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ -ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ